

Hans Kone, der var saa klog en Dame, men ogsaa for stolt til at ville undergive sig hans Luner, lod altid, som om hun ingenting mærkede. Hun vidste, at ethvert Forsøg paa at indvirke paa hans Stemning kun gjorde ondt værre. Ondet skulde have sin Tid og forsvandt da lige saa ueftersporligt, som det var kommet. Ved deres ensomme Maaltider, hvor Hofjægmesteren ikke aabnede Munden uden for at spise, overtog hun hele Underholdningen, idet hun iøvrigt tæmmede ham ved at sørge for, at han fik sine Livretter. Hofjægmesteren var nemlig en stor Spiser, og selv det sorteste „Humør“ indvirkede aldrig paa hans Appetit. Vældige Portioner Risengrød med sødet Æl, Stegeflæsk med Æblemos, Medisterpølse med stuvet Kaal og lignende Sager forsvandt i ham som i en Præstesæk.

Efter Maaltidet trak han sig tilbage til sit eget Værelse, der var adskilt fra Dagligstuen ved en lille Havesal. Men med stor Behændighed sørgede Hofjægmesterinden altid for, at Dørene imellem dem ikke blev lukket, ligesom hun i det hele af Hensyn til Tjenestefolkene forhindrede, at hendes Mand afsondrede sig altfor aabenlyst. Hun vidste, at der gik en Del Snak om deres Ægteskab, og det var hende ogsaa af anden Grund om at gøre, at Vejen imellem dem holdtes aaben for Fortroligheden.

Hofjægmesterinden havde været over tredive Aar, da hun giftede sig med daværende slet og ret Godsejer Prangen. Forbindelsen havde vakt en Del Smil og Undren hos hendes Standsfæller, mellem hvilke Hr. Prangen, naar han overhovedet var kendt af dem, kun nød Ry for sin Ubegavethed og sine utrolige Løgnehistorier. Allerede dengang havde Rygtet paa Egnen haft travlt med hendes Fortid. Det blev fortalt, at hendes Skønhed tidligt havde optændt en meget højtstaaende Herres Behag, men om dette havde ført til noget fortroligere Bekendtskab, kunde man til sin store Ærgrelse aldrig faa paa lideligt oplyst. Ikke desmindre vakte det regelmæssigt nogen dulgt Munterhed, naar Godsejeren i sine oprømte Øjeblikke gjorde sig til af sin Kones Forbindelser ved Hove.

Ogsaa senere havde hun ved sin Livsførelse givet Anledning til megen Omtale. Paa Grund af hendes hyppige Rejser til København og langvarige Ophold ved udenlandske Badsteder havde man sat hendes Navn i Forbindelse saa med en, saa med en anden af Landaristokratiets galante Mænd. Men der var stadig Ingen, der rigtig vidste Besked; med stor Snildhed